

Sygn. akt II K 881/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Nowak

Protokolant: Jolanta Żak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 13.11.2018 r. i 10.12.2018 r.

sprawy przeciwko

M. P. (1) /P./ s. M. i K. z d. B. urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 08 kwietnia 2018 roku około godz. 12.00 w miejscowości P., gm. B., woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie wydanym w sprawie o sygn. akt (...) dożywotnio, obowiązującego od dnia 29.03.2017 roku, kierował w ruchu lądowym ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością nie mniejszą niż 0,5 promila alkoholu we krwi;

tj. czyn z art. 178 a § 4 kk,

1. oskarżonego **M. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 08 kwietnia 2018 roku (godz. 13.30 do 15.50);
3. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych;
4. na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego M. P. (1) na rzecz (...) świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;
5. zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 881/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 kwietnia 2018 roku w godzinach przedpołudniowych oskarżony M. P. (1) udał się do swojego sąsiada B. K.. Przybyli tam równie inni mieszkańcy miejscowości M. – A. P. (1) i P. M.. Mężczyźni wspólnie spożywali alkohol

w postaci wódki. Po wypiciu całego posiadanego alkoholu oskarżony i A. P. (1) postanowili udać się do sklepu w B., aby zakupić kolejny alkohol.

dowód: zeznania świadka A. P. (1) k. 9 - 10, 20 - 21, 30 - 32, 33 - 34, 105 - 106, zeznania świadka B. K. k. 106 - 107, zeznania świadka P. M. k. 12 - 13, wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) k. 18 - 19, 20 - 21, 25 - 27, 33 - 34, 104.

Oskarżony i A. P. (1) postanowili pojechać do sklepu w miejscowości B. ciągnikiem rolniczym stanowiącym własność A. P. (1). Ponieważ z uwagi na kłopoty z akumulatorem nie mogli odpalić ciągnika, poprosili o pomoc sąsiada M. W.. Ten przyjechał swoim ciągnikiem na teren posesji A. P. (1) i ciągnąc traktor należący do A. P. (1) spowodował uruchomienie jego silnika. Następnie M. W. wrócił do swojego miejsca zamieszkania.

dowód: zeznania świadka A. P. (1) k. 9 - 10, 20 - 21, 30 - 32, 33 - 34, 105 - 106, zeznania świadka M. W. k. 114, wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) k. 18 - 19, 20 - 21, 25 - 27, 33 - 34, 104

Po uruchomieniu silnika oskarżony usiadł za kierownicą traktora, zaś A. B. zajął miejsce na błotniku, siedząc bokiem w stosunku do kierunku jazdy. Mężczyźni wyruszyli z M. w kierunku B., korzystając z bocznych dróg prowadzących przez miejscowość P..

dowód: zeznania świadka A. P. (1) k. 9 - 10, 20 - 21, 30 - 32, 33 - 34, 105 - 106, zeznania świadka S. K. k. 35 - 36, 107, częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) k. 18 - 19, 20 - 21, 25 - 27, 33 - 34, 104

Po dojechaniu do B. oskarżony zatrzymał ciągnik przed wjazdem do tej miejscowości. A. P. (1) pozostał przy ciągniku (pozostawionym z uruchomionym silnikiem), zaś oskarżony pieszo udał się do sklepu, gdzie zakupił dwie butelki wódki i kilka piw. Na zakup alkoholu posiadał kwotę 50 złotych. Po powrocie oskarżony ponownie usiadł za kierownicą traktora i mężczyźni udali się do swojego miejsca zamieszkania. Po drodze w miejscowości P. (na bocznej, gruntowej drodze prowadzącej z B.) ciągnik zgasł na skutek urwania się linki gazu przy pompie paliwowej. Ponieważ nie udało się go ponownie uruchomić, pomiędzy oskarżonym i M. P. (1) doszło do kłótni zakończonej rękoczynami. W jej rezultacie A. P. (1) zabrał zakupiony alkohol i pieszo udał się do M., aby poprosić sąsiada M. W. o przyciągnięcie traktora, zaś oskarżony pozostał przy ciągniku, a następnie zasnął.

dowód: zeznania świadka A. P. (1) k. 9 - 10, 20 - 21, 30 - 32, 33 - 34, 105 - 106, zeznania świadka M. W. k. 114, częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) k. 18 - 19, 20 - 21, 25 - 27, 33 - 34, 104

W tym czasie w okolicy pozostawionego ciągnika spacerował M. R. wspólnie ze swoją ówczesną dziewczyną. Zauważyli oni stojący ciągnik z wyłączonym silnikiem oraz siedzącego za jego kierownicą oskarżonego. M. P. (1) był nieprzytomny, nie wykazywał oznak życia, dlatego też M. R. zdecydował się wezwać pogotowie.

dowód: zeznania świadka M. R. k. 58, 108.

Dnia 08 kwietnia 2018 roku około godziny 13:11 st. sierż. (...) G. i st. sierż. M. F. z Wydziału (...) w B. udali się do miejscowości P., gdzie według zgłoszenia z (...) Centrum (...) miał znajdować się mężczyzna śpiący na ciągniku rolniczym z widocznymi śladami krwi. Na miejscu, na drodze dojazdowej do miejscowości M. funkcjonariusze Policji zastali ciągnik rolniczy U. (...) o wyróżniku tablic (...) (...) z opisywanym mężczyzną oraz załogę pogotowia, która opatrywała śpiącego mężczyznę. Ślady krwi pochodziły z uszkodzenia palca u ręki i nie zagrażały życiu poszkodowanego. Po przebudzeniu opisywanego mężczyzny, odmawiał on podania jakichkolwiek danych oraz nie zgodził się na badanie trzeźwości urządzeniem alkosensor. W międzyczasie funkcjonariusze ustalili właściciela pojazdu, którym okazał się być A. P. (1) i udali się w stronę M. w celu odnalezienia właściciela ciągnika i przekazania mu pojazdu. Po około kilometrze policjanci natrafili na mężczyznę, który okazał się być poszukiwanym właścicielem pojazdu. A. P. (1) poinformował funkcjonariuszy że osoba, która siedzi w radiowozie tj. kierowca ciągnika to M. P. (1). Ciągnik rolniczy przekazano M. W..

Obu mężczyzn przewieziono do (...) B. celem wykonania dalszych czynności. Urządzeniem (...) wykonano badanie A. P. (1) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami godz. 14:09 – 1,31 mg/l, godz. 14:12 – 1,34 mg/l, godz. 14:48 – 1,23 mg/l, godz. 15:31 – 1,14 mg/l. M. P. (1) przekazano zaś do (...) w B. celem pobrania próbek krwi do badania na zawartość alkoholu we krwi. Wynik z godz. 14:25 – 3,49 ‰ alkoholu etylowego we krwi, godz. 14:55 – 3,64 ‰ alkoholu etylowego we krwi, godz. 15:55 – 3,37 ‰ alkoholu etylowego we krwi.

Następnie A. P. (1) i M. P. (1) zostali osadzeni w (...) B. w związku z obawą zacierania śladów przestępstwa. W toku czynności ustalono ponadto, że M. P. (1) jest osobą poszukiwaną do osadzenia w (...) w P.. Dodatkowo zatrzymano dowód rejestracyjny od ciągnika U. za brak aktualnych badań technicznych oraz powiadomiono prokuratora. Próbkę krwi w zabezpieczonych pakietach wraz z pismami przewodnimi oraz protokół badania trzeźwości przekazano oficerowi dyżurnemu (...) B..

dowód: zeznania świadka A. P. (1) k. 9 – 10, 20 – 21, 30 – 32, 33 – 34, 105 – 106, zeznania świadka M. W. k. 114, częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) k. 18 – 19, 20 – 21, 25 – 27, 33 – 34, 104, notatka urzędowa k. 1, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości A. P. k. 2, protokół pobrania i wyniki badania krwi M. P. k. 40 – 47.

W dniu 18 lipca 2018 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Bełchatowie umorzył dochodzenie w części wobec A. P. (1) podejrzanego o kierowanie ciągnikiem rolniczym marki U. (...) w stanie nietrzeźwości tj. o czyn z art. 178a § 1 kk, na zasadzie art. 17 § 1 pkt. 1 kpk z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

dowód: postanowienie o umorzeniu dochodzenia w części k. 65.

M. P. (1) był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie. Oskarżony był także skazany za jazdę pod wpływem alkoholu wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 23 kwietnia 2014 roku w sprawie(...) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 21 marca 2017 roku w sprawie (...). Tym ostatnim orzeczono wobec oskarżonego m.in. dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Zakaz prowadzenia pojazdów wydany przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie obowiązywał od dnia 29 marca 2017 roku.

dowód: informacja z (...) k. 22 - 24, odpisy wyroków k. 49, 50, informacja o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 51.

M. P. (1) ma (...) lata. Posiada wykształcenie podstawowe, nie ma zawodu. Utrzymuje się z prac dorywczych i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 300 zł netto miesięcznie. Jest kawalerem, nie posiada osób pozostających na jego utrzymaniu, był uprzednio karany. Nie leczy się psychiatrycznie i neurologicznie. Był leczony odwykowo w (...) w B. w 2016 roku.

dowód oświadczenie oskarżonego k. 103 – 104.

M. P. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe. Wykazuje inne zakłócenie czynności psychicznych pod postacią uzależnienia od alkoholu. W chwili czynu był w stanie nietrzeźwości i z tego powodu jego zdolność zrozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona, ale nie w stopniu znacznym. Spożywając alkohol skutki jego działania mógł przewidzieć.

dowód: opinia sądowno – psychiatryczna k. 77 – 79.

Oskarżony początkowo nie przyznawał się do zarzuconego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. W trakcie postępowania przygotowawczego sprostował jednak swoje wyjaśnienia. Oświadczył, że wyjechał ciągnikiem rolniczym marki U. z posesji A. P. (1) i kierował nim około 100 metrów. Stwierdził także, że po około 100 metrach traktor zepsuł się, a po szybkiej naprawie jazdę kontynuował A. P. (1). M. P. (1) oświadczył, że żałuje swojego postępowania.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. P. (1) k. 18 - 19, 20 - 21, 25 - 27, 33 - 34, 104.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w sposób nie budzący wątpliwości daje podstawy do przyjęcia sprawstwa oskarżonego M. P. (1) w zakresie przypisanego mu czynu. Wyjaśnienia oskarżonego początkowo zaprzeczającego swojemu sprawstwu, a później umniejszającemu swoją rolę stanowią w ocenie Sądu wyłącznie jego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Ustalenia w tym zakresie zostały oparte na notatce urzędowej oraz na wynikach badań, jakim w toku czynności poddano oskarżonego. Wiarygodność wymienionych dowodów nie nasuwa zastrzeżeń. Stopień nietrzeźwości oskarżonego został oznaczony za pomocą badania zawartości alkoholu etylowego w próbkach krwi, pobranych o godzinie 14:25, 14:55, 15:55. W pierwszej próbce krwi stwierdzono 3,49 ‰ alkoholu etylowego, w drugiej 3,64 ‰ alkoholu etylowego, w trzeciej zaś 3,64 ‰ alkoholu etylowego.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk przyjmując, iż zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne w kontekście cytowanego przepisu jednoznacznie wskazują, że oskarżony miał w organizmie stężenie alkoholu przekraczające próg wartości wskazany w powołanym przepisie.

Sporną kwestią w niniejszej sprawie okazało się samo ustalenie, czy oskarżony faktycznie prowadził ciągnik rolniczy marki U. w stanie nietrzeźwości, bowiem nie przyznawał się on początkowo do zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przeprowadzono dwie konfrontacje między podejrzanym M. P. (1) a świadkiem A. P. (1). A. P. (1) podczas pierwszej konfrontacji a także podczas sporządzania notatki urzędowej przez funkcjonariuszy policji z miejsca zdarzenia, szczegółowo opisał okoliczności zdarzenia, podczas gdy M. P. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, twierdząc, że nic nie pamięta. Dopiero w trakcie drugiego przesłuchania podejrzanym M. P. (1) sprostował swoje początkowe wyjaśnienia i przyznał, że kierował ciągnikiem rolniczym marki U. należącym do A. P. (1) w ten sposób, że wyjechał z jego podwórka oraz przemierzył nim drogę 100 metrów, aż do momentu zepsucia się ciągnika.

Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie Sąd uznał za niewiarygodne. Pomijając już fakt, że przeczą temu zeznania świadka A. P. (1), który konsekwentnie utrzymywał, iż przez całą drogę do sklepu i z powrotem do momentu zepsucia się ciągnika, jego kierującym był oskarżony, to wskazać należy, iż wersji M. P. (1) przeczą także inne dowody zgromadzone w sprawie.

W pierwszej kolejności wersja przedstawiona przez A. P. (1) znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka S. K.. Widział on bowiem ciągnik rolniczy odjeżdżający w stronę B.. Co prawda nie był on w stanie rozpoznać kierującego tym pojazdem (siedział tyłem w stosunku do świadka), jednakże jest pewien, iż A. P. (1) siedział bokiem na błotniku pojazdu. Skoro zatem A. P. (1) był widziany przez postronną osobę jako pasażer pojazdu, to wbrew twierdzeniom oskarżonego nie mógł być kierującym tym pojazdem.

Po wtóre nieprawdziwa jest wersja lansowana przez oskarżonego, iż jechał on ciągnikiem jedynie 100 metrów, po czym pojazd ten zepsuł się i mimo pomocy sąsiada nie udało się go ponownie uruchomić. Pomijając już fakt, iż wersji tej nie potwierdził M. W. (który rzekomo miał pomagać przy ponownym uruchomieniu ciągnika) to wskazać należy, że zepsuty ciągnik został ujawniony blisko dwa kilometry od miejsca zamieszkania oskarżonego oraz A. P. (1) i to przodem skierowanym w stronę miejscowości M.. Okoliczność ta potwierdza wersję A. P. (1), iż do awarii doszło dopiero w drodze powrotnej z B., już po zakupieniu alkoholu.

Wreszcie oskarżony został odnaleziony przez M. R., gdy siedział za kierownicą ciągnika rolniczego, a więc i ta okoliczność pośrednio uzasadnia stanowisko, iż to on był kierującym tego pojazdu. Podkreślić przy tym należy, iż przeprowadzone badania wykazały w krwi oskarżonego znaczne stężenie alkoholu, oscylujące w pobliżu dawki agonalnej, tak więc już ten fakt musi stawiać prawdziwość twierdzeń M. P. (1) pod poważnym znakiem zapytania.

Z powodu upojenia alkoholowego prawdopodobnym bowiem jest, iż w ogóle nie pamięta on przedmiotowego zdarzenia.

Zeznania powołanych w toku postępowania świadków Sąd uznał za wiarygodne, albowiem korespondują one wzajemnie między sobą. B. K. i P. M. potwierdzają fakt, iż oskarżony spożywał alkohol jeszcze przed wyruszeniem do B. po zakup kolejnej jego porcji. Z kolei zeznania S. K. potwierdzają wersję A. P. (1), iż to nie on był kierowcą ciągnika w drodze do B.. Z kolei z zeznań świadka M. R. w sposób jednoznaczny wynika miejsce ujawnienia ciągnika rolniczego z pijanym oskarżonym za jego kierownicą.

Istotne dla rozstrzygnięcia są zeznania świadka M. W., albowiem przeczą one wersji oskarżonego jakoby ciągnik miał zepsuć się po przejechaniu 100 metrów, a świadek pomagać przy jego ponownym uruchomieniu.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że nawet gdyby uznać wersję przedstawioną przez oskarżonego, że przejechał on ciągnikiem zaledwie 100 metrów to i tak w żaden sposób nie zwalniałoby go to od odpowiedzialności. Biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony spożywał wcześniej alkohol, co potwierdziły jego zeznania oraz zeznania świadków A. P. (1), B. K. i P. M. byłoby to wystarczające dla uznania jego sprawstwa i skazania za czyn z art. 178a § 4 kk.

Ponadto, nie ulega wątpliwości, że M. P. (1) w dniu zdarzenia nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami, bowiem zgodnie z wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 21 marca 2017 roku, sygn. akt (...) orzeczono wobec niego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów, który obowiązywał od dnia 29 marca 2017 roku.

W związku z powyższym, Sąd uznał M. P. (1) za winnego tego, że w dniu 8 kwietnia 2018 roku około godziny 12.00 w miejscowości P., gm. B., woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie wydanym w sprawie o sygn. akt (...) dożywotnio, obowiązującego od dnia 29.03.2017 roku, kierował w ruchu lądowym ciągnikiem rolniczym marki U. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością nie mniejszą niż 0,5 promila alkoholu we krwi.

Opisane zachowanie wypełnia znamiona występku określonego w art. 178a § 4 kk. Art. 178a § 4 kk stanowi, że karze podlega ten kto będąc wcześniej prawomocnie skazanym m.in. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości ponownie dopuszcza się analogicznego czynu albo dopuszcza się go w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. W realiach niniejszej sprawy hipoteza powyższa została wyczerpana bowiem oskarżony ponownie prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości w sytuacji, gdy wcześniej był już za analogiczny czyn skazany prawomocnym wyrokiem sądu oraz w prowadził pojazd w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za wcześniejsze przestępstwo.

Zważywszy, że w sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności zdolne wyłączyć bądź ograniczyć winę oskarżonego – należało zatem stwierdzić, że dopuścił się on występku bezprawnego, karygodnego i zawinionego.

Ustalając rodzaj i wymiar kary oraz orzekając o środkach karnych Sąd baczyl, by były one adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, w tym zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego reguł uczestnictwa w ruchu drogowym. M. P. (1) kolejny raz złamał podstawową regułę bezpieczeństwa obowiązującą w komunikacji tj. zasadę trzeźwości powodując zagrożenie nie tylko dla siebie samego, ale i dla innych uczestników ruchu. Stopień społecznej szkodliwości czynu podwyższa fakt, że naruszenie zasady trzeźwości miało charakter umyślny, bowiem oskarżony świadomie wprawił się w stan, którego skutki zna i rozumie każdy przeciętnie rozsądny człowiek i w takim stanie zdecydował się prowadzić ciągnik rolniczy. Nadto, nie można tracić z pola widzenia faktu, że oskarżony nie ma uprawnień do kierowania pojazdami od 29 marca 2017 roku. Zupełnie jednak nie powstrzymało to oskarżonego by znowu prowadzić pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, mimo orzeczonego zakazu prowadzenia

pojazdów mechanicznych i znacznego stopnia upojenia alkoholowego. Analiza powyższych elementów prowadzi do przekonania, że stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny.

Art. 178a § 4 kk określa tzw. kwalifikowaną postać przestępstwa kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości przewidując na nie karę – od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności i eliminując zarazem możliwość wymierzenia kar łagodniejszego rodzaju (tj. grzywny bądź ograniczenia wolności, chyba że sąd uzna, że można zastosować art. 37a kk.). Niezależnie od tego oskarżony musi zdawać sobie sprawę, że każdy kolejny konflikt z prawem zawsze stanowi poważną przesłankę ostrzejszej represji karnej. Zważywszy na powyższe, oskarżonemu wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, karząc go tym samym surowiej niż za wcześniejsze tego typu przestępstwa, za które ponosił on karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, czy 12 miesięcy ograniczenia wolności.

Zgodnie z art. 69 § 4 kk w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Oznacza to, że zasadą w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 4 kk winno być wymierzenie kary pozbawienia wolności i to o charakterze izolacyjnym. Skoro tak, to zastosowanie art. 37a kk może mieć jedynie miejsce w zupełnie wyjątkowych przypadkach. Oskarżony z pewnością nie zasługuje na dobrodziejstwo zastosowania art. 37a kk. Po pierwsze był wielokrotnie karany, w tym na kary pozbawienia wolności. Nie powstrzymało go to jednak od popełniania kolejnych przestępstw. Po drugie, mimo dotychczasowego skazania za czyn z art. 178a § 1 i § 4 kk, oskarżony ponownie wsiadł za kierownicę będąc w stanie nietrzeźwości. Świadczy to o tym, że zupełnie bagatelizuje zapadłe wyroki jak i obowiązki kierującego (zakaz prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości). Jego stan nietrzeźwości był znaczny, co daje sądowi przekonanie, że dla oskarżonego prowadzenie pod wpływem alkoholu nie jest niczym złym. Jak jest „potrzeba” wsiada po prostu nietrzeźwy za kierownicę nie mając do tego uprawnień i orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów. Zatem premiowanie zastosowaniem art. 37a kk – takich sprawców- zamiast korygować ich osobowość, utwierdziłoby ich w przekonaniu o bezkarności oraz o realnej możliwości uniknięcia odpowiedzialności, a więc utrwałoby ich aspołeczne cechy, zamiast je eliminować. Dlatego zastosowanie art. 37a kk byłoby niezgodne z zasadami wymiaru kary, a nadto nie spełniłoby celów w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej. Jedyną karą jaką mógł wymierzyć Sąd była kara pozbawienia wolności. Kara 10 miesięcy pozbawienia wolności spełni swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej. Da również społeczne przekonanie, że wielokrotnego przestępcę spotyka zasłużona kara. Jego zachowanie jest naganne, rażąco uprzejme i nacechowane dużą nieustępliwością.

Mając na względzie kategorię treść art. 42 § 3 kk oraz art. 43a § 2 kk należało ponadto za popełniony czyn orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio oraz świadczenie pieniężne na rzecz (...) w kwocie 10.000 zł. Taki wymiar kary i towarzyszących jej środków karnych odniesie prawidłowy skutek resocjalizacyjny, stanowiąc zarazem adekwatną odpowiedź na kolejne umyślne przestępstwo.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zdecydował się zaliczyć oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 8 kwietnia 2018 roku od godziny 13:30 do 15:50.

Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku zwrotu kosztów sądowych, które przejął na rachunek Skarbu Państwa - na podstawie art. 624 § 1 kpk uznając, iż obciążenie go obowiązkiem ich zwrotu byłoby dla niego nadmierną uciążliwością.